

Cürek Destanı

– ahmet-koken · 27 Mayıs 2010

CÜREK DESTANI

İnternette dolaşırken rastladım
Kurumuş bağların virane olmuş
Videodan videoya atladım
Söyle Cürek böyle sana ne olmuş

Cüreğim Cüreğim yeşil Cüreğim
Perişan haline yandı yüreğim.

Bir gün sana varmak idi niyetim
Camin öksüz kalmış, cem evin yetim
Sanki kerpetenle yolundu etim

Cüreğim Cüreğim yokuş Cüreğim
Bilsen sana nasıl yandı yüreğim.

Çaltı çayı gene akar mı bilmem
Dağlarında kekik kokar mı bilmem
Temmuz güneşlerin yakar mı bilmem

Cüreğim Cüreğim aylı Cüreğim
Sarı evlerine yandı yüreğim.

Trene biner de sana uçardık
Tahtadan köprünü şevkle geçerdik
Memur lokâlinde rakı içerdik

Cüreğim Cüreğim yaslı Cüreğim
Kadersizliğine yandı yüreğim.

Sıcaklarda havuzunda yüzerdik
Akşam üstü sokağında gezerdik
Mesut Ant'la muhabbeti ezerdik

Cüreğim Cüreğim güzel Cüreğim
İnsansız kalmışsın yandı yüreğim.

Rüzgârın eserdî serin mi serin
En baş köşedeydi kalbimde yerin
Kemal Halit Şen'den bir haber verin

Cüreğim Cüreğim garip Cüreğim
Boş kalmış okulun yandı yüreğim.

Ölmüş ise Allah rahmet eylesin
Ertem abi söyle şimdi nerdesin?
Gülsüm Karababa nic'oldu sesin?

Cüreğim Cüreğim türkü Cüreğim
Kırılmış sazların yandı yüreğim.

İmam Mustafa'nın cami sohbeti
Mehmet Kırksekiz'in hoş muhabbeti
Yaktı beni bu Cüreğin hasreti

Cüreğim Cüreğim gurbet Cüreğim
Yıkık lojmanlara yandı yüreğim.

Az değil otuz yıl geçti aradan
Hatırlamak zor oluyor sonradan
Ali,Emrah;sıhhat versin Yaradan

Cüreğim Cüreğim insan Cüreğim
Göçmüş pansiyonun yandı yüreğim.

Her yer tepe bayır,az idi düz'ün
Küçük görünürdü dağdan gökyüzün
Akif Kartal, nerde o güleç yüzün?

Cüreğim Cüreğim altın Cüreğim
Bu metruk haline yandı yüreğim.

Hoc'oğluyum Emirdağ'da yaşarım

Düşümde hep sana doğru koşarım
Gücüm yetse karlı dağlar aşarım

Cüreğim Cüreğim sayrı Cüreğim
Hakkını helâl et gayrı Cüreğim...

Ahmet KÖKEN

NOT:"Cüreğim" sözcüğünün doğru yazılışı "Cürek'im" şeklindedir.Göz için de kafıye olsun diye "Cüreğim" şeklinde yazdım.

CÜREK:Sivas-Divriği'ye bağlı küçük bir kasabanın adıdır.1983-1986 yılları arasında orada öğretemdim.Terkedilmiş durumda olduğunu yıllar sonra internette gördüm ve bu destanı yazdım.